

เลี้ยงปีกลงตินให้อยู่สูงจากพื้นดินประมาณหนึ่งฟุต มี เว้นช่วงให้ห่างกันแต่ละหลักประมาณ 50-100 เซนติเมตร บางคนก็ปักถี่ บางคนก็ปักห่างไม่มีกฎเกณฑ์อะไร แต่ปักถี่เมื่อลูกหอยโ toxin จะแบ่งอาหารกันทำให้หอยโตข้ามและพอม

อาชีพการเลี้ยงหอยลงทุนค่าหลักหอยในระบบแรกเท่านั้น ซึ่งในระยะปีแรกอาจไม่จำเป็นต้องเฝ้าเลี้ยง เพราะหอยยังเล็ก ไม่ใหญ่ถักลูกหอย แต่ชาวบ้านที่เลี้ยงด้วยกันก็ไม่โนยแท่งหลักหอยกัน ระยะที่เริ่มงวดหลักหอยโดยตามใจได้ต้องใช้เวลาปีครึ่งถึงสองปี หลักหอยถ้าไม่ผุหรือสูญหายก็ยังใช้ได้ต่อไป เขาจะกระเทาะเค้าแต่หอยตัวโตเท่านั้น ส่วนตัวเล็กที่ติดอยู่กับปล่องลงเลี้ยงต่อไปหรืออาจแยกเลี้ยงในกระเบกได้ เมื่อวางแผนหอยได้หนึ่งปีแล้ว จึงจะสามารถเพื่ออย่างจริงจัง หลังจากปีครึ่งจะทะขอยเก็บหอยขายได้ตลอดปี

การเก็บรักษาไว้ที่ปฏิสนธิแล้วจากหอยตะไกรนโดยวิธีแช่แข็ง

การเก็บรักษาเซลล์สืบพันธุ์ เช่น ไข่ อสุจิ หรือสัพภะ สามารถทำได้โดยวิธีการแช่เย็นจนแข็ง วิธีการเก็บรักษาเช่นนี้จะช่วยนักเพาะพันธุ์สัตว์น้ำให้ทำงานได้สะอาดและสามารถปรับปรุงพันธุ์สัตว์น้ำได้ เซลล์สืบพันธุ์ที่เก็บรักษาไว้โดยวิธีแช่เย็นจนแข็งย้อมเป็นประ予以ชน์อย่างมากแก่ผู้เพาะขยายพันธุ์สัตว์ โดยเฉพาะพันธุ์สัตว์ที่หากห้องหรือโกลด์จะสูญพันธุ์หรือสัตว์ที่มีการสืบพันธุ์โดยอาศัยถุงดูคาค เช่น สัตว์น้ำ เป็นต้น ซึ่งปัจจุบันอาจสืบพันธุ์wang ไม่ครั้งเดียว หรือระยะสั้น ๆ แต่ไม่ได้ครั้งละจำนวนมาก การที่จะนำไป นำเข้าห้องเย็น หรือสัพภะส่วนหนึ่งมาเก็บไว้ และนำออกมายาหยพันธุ์เมื่อพื้นถูกผู้สมพันธุ์ตามธรรมชาติแล้ว จะเป็นการลดต้นทุนการผลิตและสามารถลดปัญหาการตลาดได้

ความพยายามที่จะเก็บรักษาเซลล์สืบพันธุ์ที่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้ หากการเก็บรักษาด้วยความเย็นไม่ทำให้ผิวไปแตก มันจะเจริญพัฒนาเป็นตัวอ่อนได้ ความสามารถในการพัฒนาเป็นตัวอ่อนของไข่ ทำให้ไข่เก็บไว้ใช้แทนตัวสัตว์น้ำได้ในโอกาสต่อไป วิธีการเก็บรักษาไว้ด้วยความเย็นต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง มักทำให้ผิวเซลล์เสียหาย ซึ่งอาจทำให้ไข่ไม่พัฒนาหลังจากนำออกจากรถไฟแข็ง

ปัจจัยที่จะมีผลต่อการมีชีวิตของเซลล์สืบพันธุ์เมื่อนำมาแช่เย็นจนแข็ง คือขนาดของไข่ อัตราการลดความเย็น และการเข้าออกของน้ำภายในเซลล์ ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อเซลล์สืบพันธุ์ดังนี้

1. เซลล์ยิ่งใหญ่ยิ่งต้องทำให้เย็นลงอย่างช้า ๆ เพื่อที่จะให้น้ำออกจากเซลล์นั้น พอที่จะไม่ทำให้เกิดน้ำแข็งภายในเซลล์
2. เซลล์ที่ปล่อยให้น้ำเข้าออกง่าย ยิ่งต้องทำให้เย็นลงอย่างช้า ๆ

สำหรับไข่หอยที่ได้รับการปฎิสัมพันธ์ใหม่ ๆ ที่นำมาศึกษามีขนาดเล็ก ประมาณ 50 ไมครอนและมีเปลือกบาง น้ำเข้าออกจากเซลล์ง่าย จึงต้องทำให้เย็นลงอย่างช้า ๆ การลดอุณหภูมิต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง ทำให้ไข่หอยหดพัฒนาและอาจสูญเสียความสามารถในการพัฒนาเป็นตัวอ่อนต่อไปได้การทดลองนี้เพื่อพิสูจน์ว่า ไข่หอยสามารถพัฒนาเป็นตัวอ่อนภายหลังจากการแช่เย็นจนแข็งได้หรือไม่ประสิทธิภาพในการพัฒนาของไข่ที่ปฎิสัมพันธ์แล้วไม่ได้ขึ้นอยู่กับกรรมวิธีการแช่ให้เย็นจนแข็งและทำให้อุ่นเท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับเซลล์ก่อนที่จะแช่เย็นจนแข็งและการจัดการภายในห้องที่เซลล์ออกมาราบแพะแข็งแล้วด้วยรายงานนี้แสดงวิธีการควบคุมอุณหภูมิเพื่อการเก็บรักษาไข่ที่ปฎิสัมพันธ์แล้ว

การเตรียมไข่ที่ปฎิสัมพันธ์แล้วเพื่อการเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำ

นำไข่ที่ปฎิสัมพันธ์แล้วแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 ใส่ในน้ำทะเลธรรมชาติที่เดิมด้วย 7% dimethyl sulfoxide (DMSO) ส่วนที่ 2 ใส่น้ำเย็นเลี้ยงเซลล์ (MEM, GIBCO) ที่เดิมด้วย 1% L-glutamine, sodium bicarbonate และ 7% dimethyl sulfoxide นำไข่ใส่ในหลอดพลาสติกขนาด 4-45 มม. หลอดละ 1,000 ฟอง จำนวน 14 หลอดแล้วปิดฝ่าหลอดพลาสติก

การปรับอุณหภูมิเพื่อเก็บรักษาไข่

นำไข่ที่บรรจุหลอดพลาสติกแช่ในแอลกอฮอล์ 95% ในกระติกน้ำแข็งเติมน้ำแข็งแห้งขนาด 0.5-1 ลบ.ซม. ลงในแอลกอฮอล์ทุกครั้งนาที สังเกตอุณหภูมิลดลงจนกระทั่งถึง -40° ซ. ลงในแอลกอฮอล์ทุกหนึ่งนาที จนกระทั่งอุณหภูมิถึง -75° ซ. รับน้ำหลอดพลาสติกลงในไนโตรเจนเหลวเป็นเวลา 1 นาที นำไข่ออกมายังในกระติกที่มีแอลกอฮอล์ที่มีอุณหภูมิ -75° ซ. ปล่อยให้แอลกอฮอล์นั้นอุ่นขึ้นเรื่อย ๆ จนเท่าอุณหภูมิห้อง

การประเมินความสามารถในการพัฒนาของไข่หอยหลังจากการแช่เย็นจนแข็ง

เมื่อลดอุณหภูมิของไข่มากที่ 0°, -10°, -30°, -75° และ -196° ซ. นำหลอดพลาสติกที่บรรจุไข่ย่างละ 1 หลอดมาปรับอุณหภูมิให้เท่ากับอุณหภูมิของห้องหลังจากนั้นล้าง dimethyl sulfoxide ออกด้วยการดูดน้ำใส่ที่อยู่เหนือไข่ทั้งหมดไว้ในพอกในงานแก้ว ที่มีໄไมส์ส่องดูด้วยกล้อง stereomicroscope เพื่อตรวจและนับจำนวน D-hinged larvae

อัตราการลดและเพิ่มของอุณหภูมิเพื่อการเก็บรักษาไข่หอยที่ปฏิสนธิแล้ว

นำไข่ไส้กระติกภายในมีแอลกอฮอล์อยู่แล้ว เติมน้ำแข็งแห้งลงไปสามารถลดอุณหภูมิได้ในอัตรา $0.3^{\circ}\text{ C}./\text{นาที}$ ในระหว่างอุณหภูมิ 26° C. ถึง -40° C. และอุณหภูมิลดลงในอัตรา $1.7^{\circ}\text{ C.}/\text{นาที}$ ถึง -75° C. จากนั้นจึงนำไปใส่ในถังในตู้เรเยนเหลาอุณหภูมิลดลงจาก -75° C. ถึง -196° C. ในอัตรา $250^{\circ}\text{ C.}/\text{นาที}$

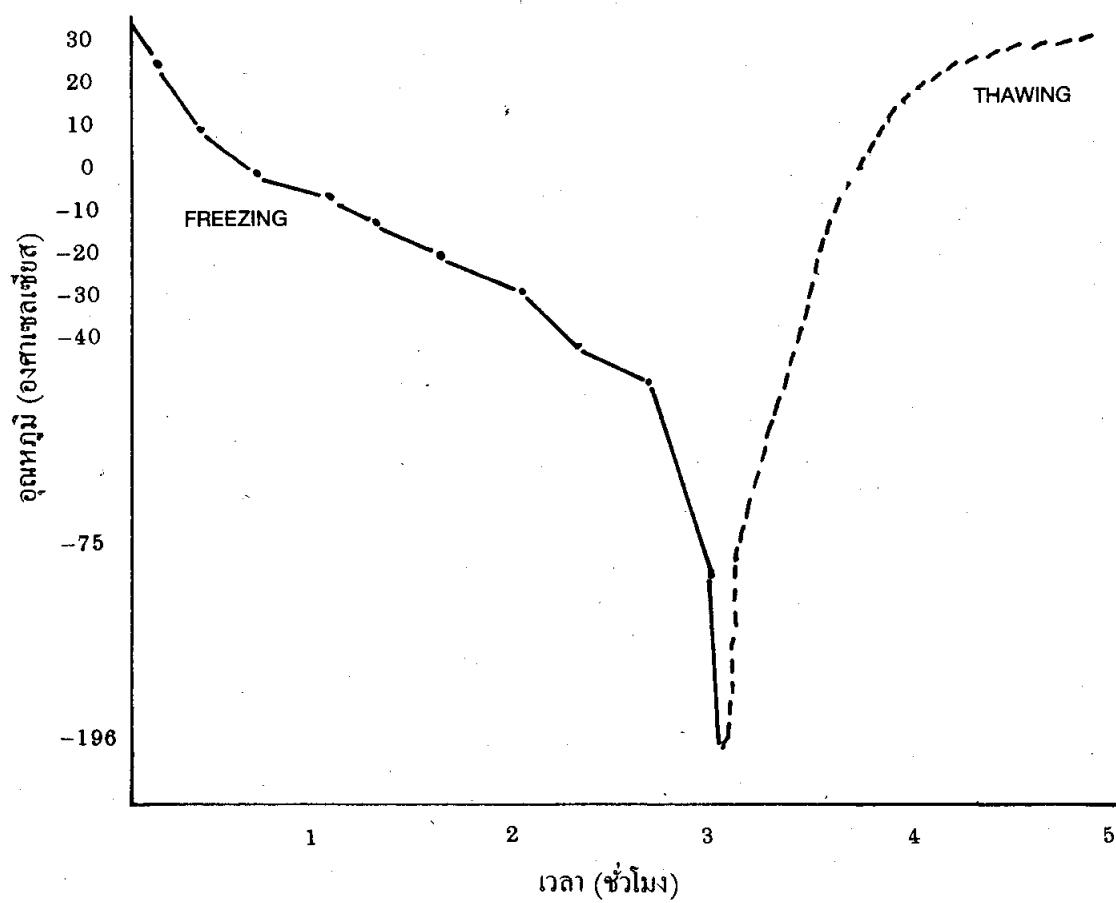
อัตราการเพิ่มอุณหภูมิหลังจากนำออกจากในตู้เรเยนเหลา พนว่าระหว่างอุณหภูมิ -196° C. ถึง -75° C. มีอัตราการเพิ่มอุณหภูมิ 250° C. และการเพิ่มอุณหภูมิจาก -75° C. ถึง 16° C. มีอัตราการเพิ่ม $1^{\circ}\text{ C.}/\text{นาที}$ ส่วนอัตราการเพิ่มอุณหภูมิจาก 16° C. ถึง 26° C. ประมาณ $1.6^{\circ}\text{ C.}/\text{นาที}$ อัตราการลดและเพิ่มอุณหภูมิแสดงไว้ในภาพที่ 1

เบอร์เซ็นต์การพัฒนาของไข่หอยภายหลังจากการเก็บรักษาแบบแซ่บเย็นจนแข็ง

ผลการพัฒนาของไข่หอยเป็นลูกหอยวัยอ่อน (D-hinged larva) ในน้ำทะเลหลังจากการลดอุณหภูมิที่ระดับต่าง ๆ พนว่าไข่หอยสามารถทนอุณหภูมิต่ำที่ $0^{\circ}, -10^{\circ}, -30^{\circ}, -75^{\circ}$ และ -196° C. ได้ในการลดอุณหภูมิต่ำแต่ไม่ถึงจุดเยือกแข็ง คือ 0° และ -10° C. พนว่าอัตราการพัฒนาของไข่หอยที่นำมาแซ่บเย็นในน้ำทะเลอยู่ในระดับ 4.5 และ 2.2% ส่วนไข่หอยที่นำมาแซ่บเย็นในน้ำยาเลี้ยงเซลล์จะพัฒนาเป็นตัวอ่อนได้ 4.6 และ 4.3% หลังจากการเก็บแซ่บเย็นจนแข็งที่ $-20^{\circ}, -30^{\circ}, -40^{\circ}, -75^{\circ}$ และ -196° C. การพัฒนาของไข่หอยในน้ำยาเลี้ยงเซลล์พบไข่หอยพัฒนา $2.4, 2.2, 0.4, 1.4$ และ 0.3% ตามลำดับ ส่วนไข่หอยที่แซ่บแข็งในน้ำยาเลี้ยงเซลล์พบไข่หอยพัฒนา $2.4, 2.2, 0.4, 1.4$ และ 0.3% ตามลำดับ รายละเอียดอัตราการพัฒนาของไข่หอยภายหลังการแซ่บแข็งแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงเบอร์เซ็นต์การพัฒนาของไข่หอยที่ปูนิสนิชแล้วหลังจากแช่แข็ง

อุณหภูมิที่ใช้แช่ในหอย (%)	เบอร์เซ็นต์การพัฒนาของไข่หอย	
	น้ำทะเล	น้ำยาลีบงเซลล์
0	4.5	4.6
-10	2.2	4.3
-20	4.3	2.4
-30	1.0	2.2
-40	3.7	0.4
-75	4.8	1.4
-196	4.2	0.3

ภาพที่ 1 แสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิในระหว่างการแช่แข็งไข่หอย

ปัญหาและอุปสรรค

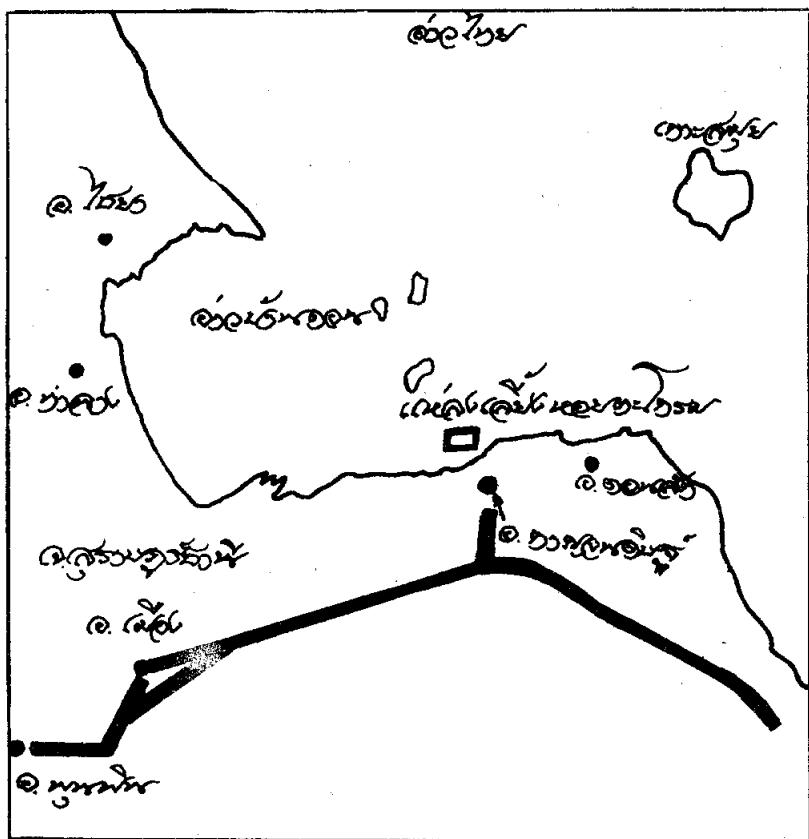
ปัญหาและอุปสรรคต่อการเลี้ยงอันดับแรกได้แก่การโน้มชั่งเป็นปัญหาที่แก้ไขได้ยากและผู้เลี้ยงจำเป็นต้องเฝ้าดูแลรักษาตลอดเวลาปัญหาต่อไปได้แก่แหล่งเลี้ยงให้ตื้นเขินเร็วผิดปกติจำเป็นต้องเลื่อนแหล่งเลี้ยงให้ห่างสั่งออกไปเรื่อยๆ ปัจจุบันผู้เลี้ยงหอบตะโกรมบริเวณน้ำศักย์จังจองกรรมสิทธิ์กันเองและแปลงเลี้ยงแต่ละแปลงจะอยู่ชิดติดกัน ซึ่งเป็นการเลี้ยงอย่างหนาแน่น จึงทำให้มีสิ่งกีดขวางกระแสน้ำมากมายขึ้นช่วยทำให้มีการตอกตะกอนมากขึ้น เป็นผลทำให้แหล่งเลี้ยงตื้นเขินขึ้นเป็นลำดับ

ปัญหาข้อต่อไปได้แก่ การล่อพันธุ์หอยขนาดเล็กไม่ติด ทั้งนี้ เนื่องจากผู้เลี้ยงวางวัสดุล่อ เช่น ไม้ไผ่ หลอดปูน และอื่นๆ ไม่ตรงกับเวลาที่หอยวางไข่ ตามหลักวิชาการหอยตะโกรมและหอยนางรมจะวางไข่ในช่วงต้นฤดูฝนและปลายฤดูฝน หรือในช่วงที่มีความเค็มของน้ำเปลี่ยนแปลง (ตามปกติจะอยู่ระหว่างเดือนกันยายน-ตุลาคม และกุมภาพันธ์ มีนาคม) ช่วงฤดูกาลเหล่านี้จะเปลี่ยนแปลงปัต่อปีเมื่อผู้เลี้ยงวางวัสดุไม่ตรงพอดีเวลาที่ลูกหอยขนาดเล็กเกะกะ ทำให้มีเพรียง (BARNACLE) และหนองปลอก (POTYCHAETE) มาเกาะบนวัสดุล่อแทนจึงทำให้วัสดุล่อนั้น ๆ ไม่มีพันธุ์หอยตะโกรมเกาะเลยปัญหานี้อาจทำให้ผู้เลี้ยงประสบการขาดทุนได้

ตาม wang jirachit ของพันธุ์หอยตะโกรม เมื่อไปได้รับการทดสอบพันธุ์แล้วตัวอ่อนจะมีชีวิตต่อลงโดยอยู่ในน้ำเป็นลักษณะแพลงตอนสัตว์อยู่ประมาณ 20 วัน แล้วจึงจะเกาะกับวัสดุล่อ (SUB-STRATUM) ขณะนี้ ผู้เลี้ยงจะวางวัสดุล่อลงในน้ำให้ตรงพอดีที่ลูกหอยวัยอ่อนมีอายุประมาณ 20 วัน และต้องวางลงแหล่งที่มีลูกหอยชุกชุมด้วย

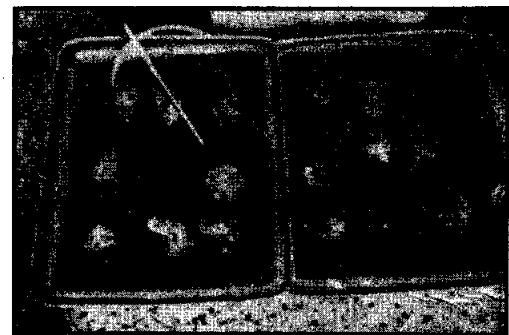
รูปร่างลักษณะของหอยตะกิรน

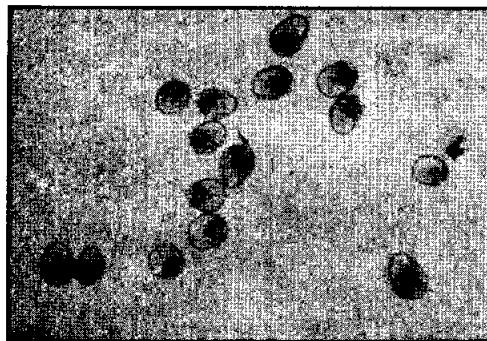
แสดงบริเวณแหล่งเลี้ยงหอยตะกิรน
อ.กาญจนดิษฐ์

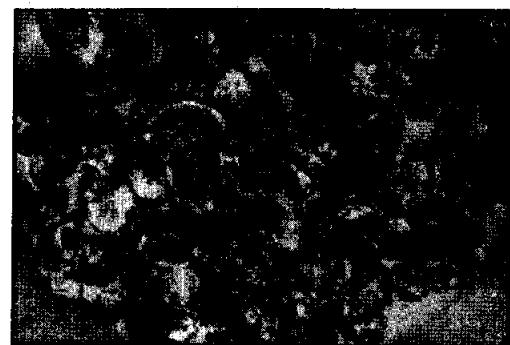
รูปที่ ๔๖ ลักษณะของหัวฟันที่เรียบเด่นที่

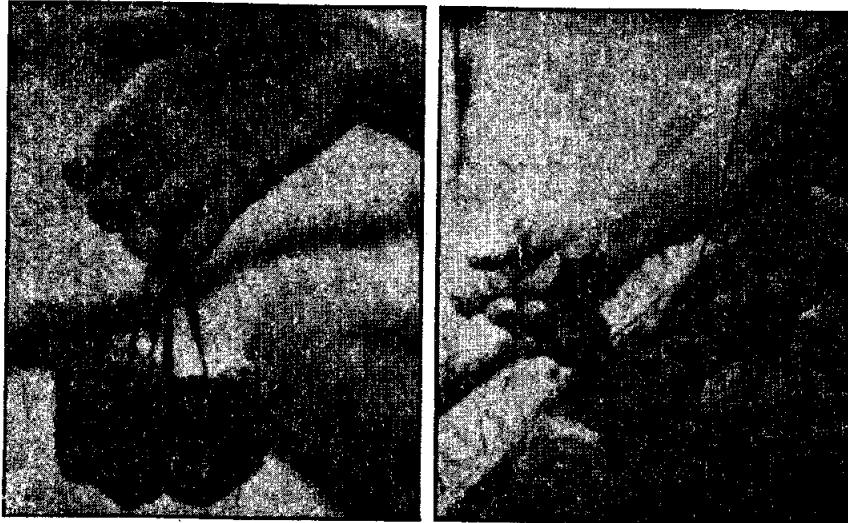
พ่อแม่หอชีวะกิรนที่นำมานาฬะพันธุ์

ลูกหอชีวะกิรนอายุ 12 วัน

ลูกหอชีวะกิรนที่ได้จาก
การนาฬะพันธุ์ อายุ 3 เดือน
ขนาด 2-3 ซ.ม.

พื้นแม่พันธุ์หอย

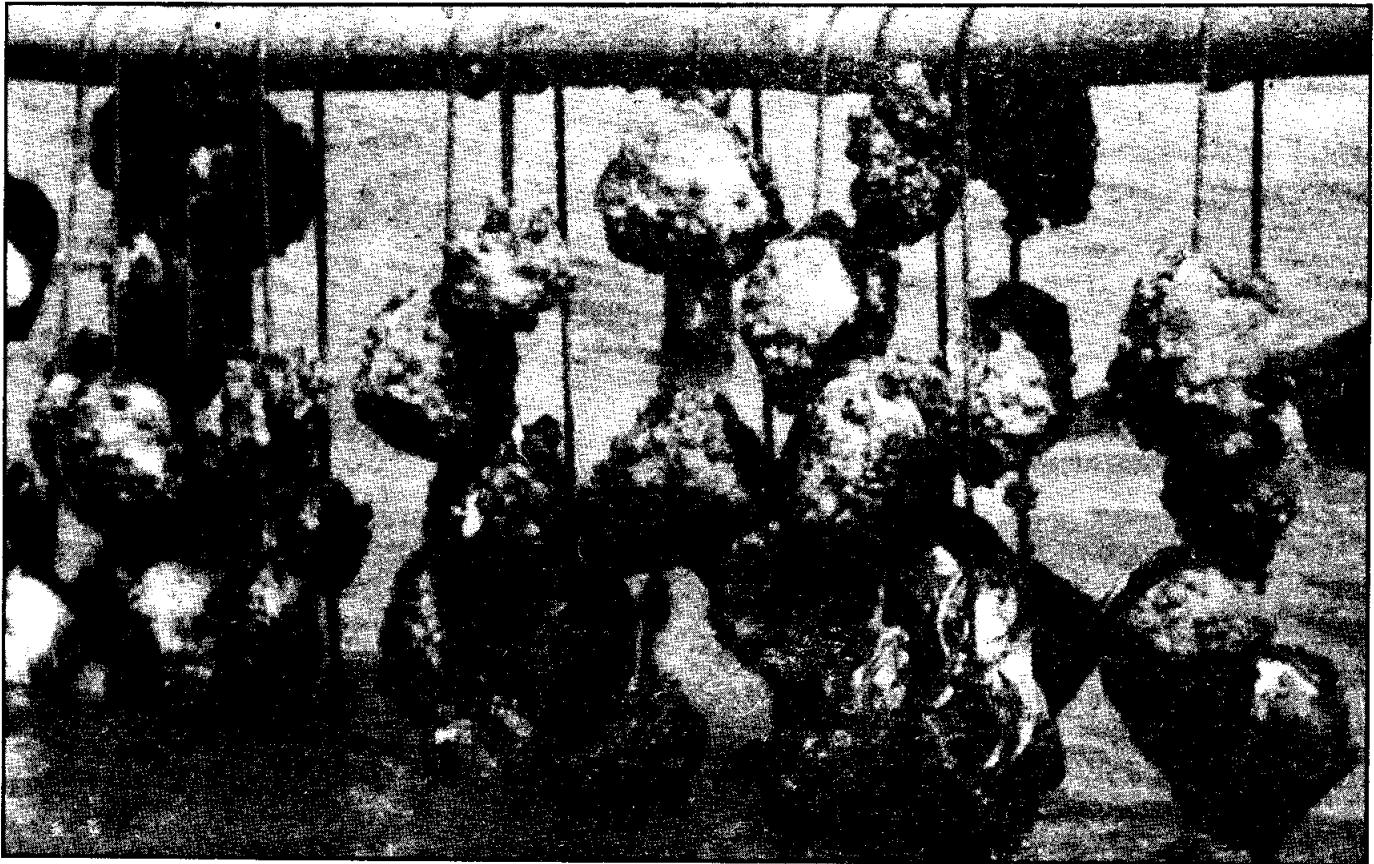
วิธีการใช้เหล็กป้ายเหล็กแกะหอย

การใช้มีดแหลมตัดเยื่อที่ติดเปลือกหอย

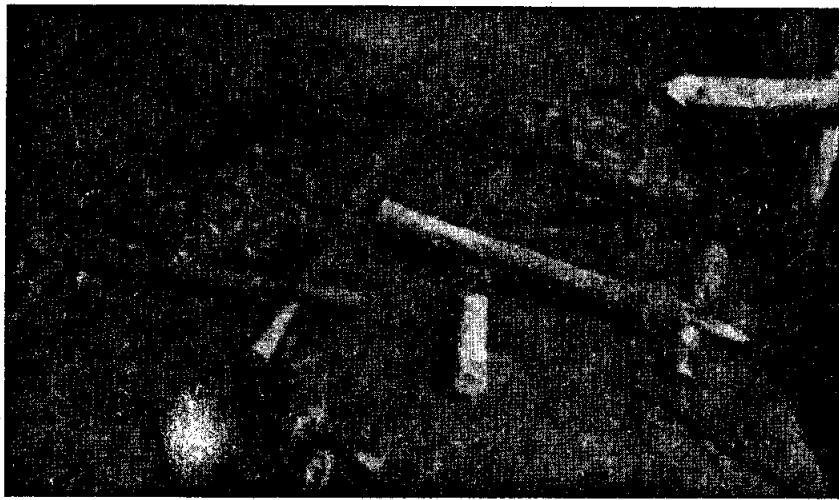

ต้นไม้ลีหรือลิ้นแมงกรแก้โรคพยาธิในหอย

ลักษณะของฟาร์มหอยโดยใช้ไม้ปักเป็นหลัก

อวนตาม่าช่วงล่อลูกหอย

แกะหอยตะโกรนที่ติดกับยางฯ ออกเพื่อนำมาทำความสะอาด

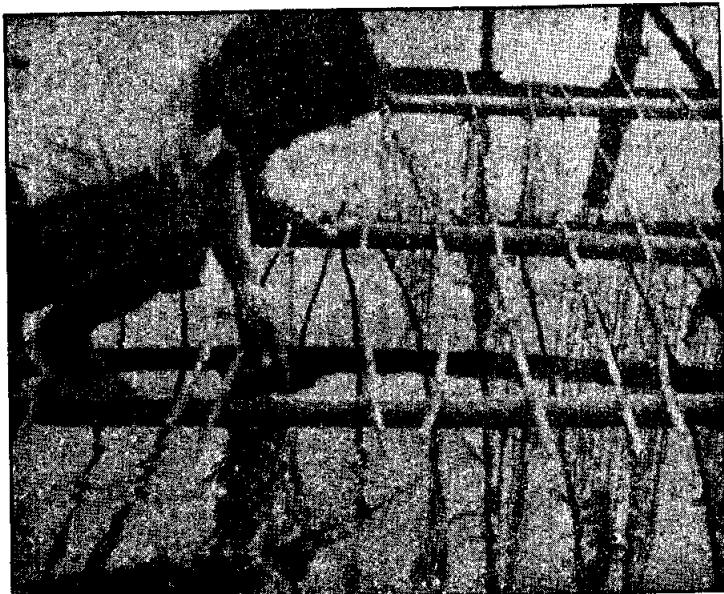
ทำความสะอาดหอยที่แกะออกจากยาง

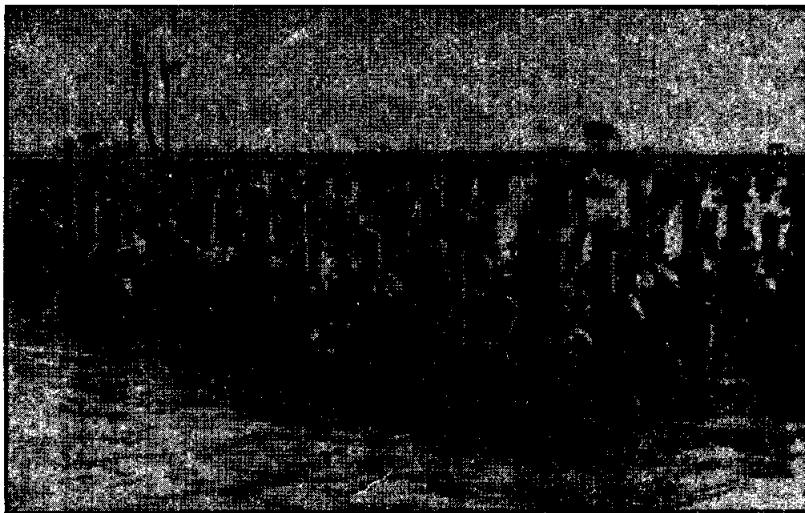
หอยที่แกะติดเชือกนำไปร้อยเป็นพวงและรอเข้าราก

พวงเปลือกหอย

นำพวงหอยเข้าราชวราพรรณล่อสุกหอย

การเลี้ยงหอยแบบแบนบนเส้าไม้ไผ่

การเลี้ยงหอยด้วยกรรมแบบแบนเฉพาะติดบนปลอกถังล้วน

บทสรุป

หอยตะโกรมน้ำจัดเป็นหอยนางรมชนิดหนึ่งแต่ต่างกันตรงหอยตะโกรมน้ำจัด
ใหญ่กว่าหอยนางรม หอยตะโกรมน้ำจัดมีความสำคัญทางเศรษฐกิจมากขึ้นคือ การที่
เนื้อหอยเป็นที่นิยมบริโภคกันและราคาแพง จึงทำให้ผู้คนหันมาสนใจเลี้ยงหอยกันมากขึ้น
แต่ก็มีปัญหาคือ ปริมาณหอยในธรรมชาติติดลบ

ดังนั้น กรมประมงจึงได้ทำการทดสอบเพื่อประเมินหอยขึ้น โดยอาศัยพ่อและแม่พันธุ์จาก
ธรรมชาติ คาดว่าในอนาคตปัญหาการขาดแคลนหอยตะโกรมคงจะหมดไป

ในการสัมมนาครั้งนี้จะได้กล่าวถึง

แนะนำตัวหอยตะโกรม

การทดสอบเพื่อประเมิน (ทดสอบแบบไม่เป็นธรรมชาติ)

วิธีการเลี้ยงหอยตะโกรม

ปัญหาในการเพาะเลี้ยง